

Betingelsen for deres Eksistens vil blive ødelagt ved, at disse periodiske Omvurderinger i den kommende Opgangsperiode vil gaa ud over disse Brug. Jeg kan ikke se rettere, end at hvorledes end Flertallet vil vende og dreje dette Forhold, er det dog indlysende, at i disse Tider, hvor Besætning og Inventar og Byggesum betydelig en Kapital og en ret betydelig Kapital, ca. 3 Gange saa meget som før Krigen, vil der være meget faa — og i Virkeligheden ikke de Mennesker, som vi ønsker at lovgive for her —, som vil kunne komme til at nyde godt af denne Lovgivning. Der vil ikke være ret mange, som tør vove det Eksperiment at tage Jord i disse Tider. Der maa da efter min Mening gribes til ganske anderledes omfattende Foranstaltninger for at hjælpe ubemidlede Folk til at faa Jord; de her foreslaaede Foranstaltninger vil aldeles ikke kunne strække til. De Mennesker, som af disse Love føler sig lokkede til at tage Jord, vil let blive lokket ind paa Foretagender, som absolut ikke kan forrente sig. Kommer der i Løbet af nogle faa Aar, hvad der kan være Sandsynlighed for, en betydelig Nedgang i Jordpriserne, vil dette Ændringsforslag betyde, at Præsteembederne kommer til at lide et betydeligt Tab i Renteindtægt, et Tab, som der ikke er nogen Mening i, at de skal bære, fordi Staten ønsker at eksperimentere med paa kunstig Maade at nedsætte Prisen paa Jord. Det er indlysende, at hvis der efter en Nedgangsperiode atter kommer en Opgangsperiode, kan Jordværdien ved de periodiske Omvurderinger af disse Brug ikke følge med, som den gør det for andre Jordbrugs Vedkommende, paa Grund af de Bestemmelser, som staar i Loven om Vilkaarene for Bortsalg af Jord i offentligt Eje § 5, og som gaar ud paa, at der ved Omvurderingen af disse Brug ikke maa tages Hensyn til de Forbedringer, som vedkommende Ejere ved sit eget Arbejde eller ved Kapitalanbringelse har foretaget paa disse Jorder, en Bestemmelse, som jeg gaar ud fra, at Regeringspartierne vil opretholde. Jeg tager dette Forbehold, fordi det under Behandlingen af Lovforslaget i Gaar lod til, at Regeringspartierne kunde tænke sig at forandre en Del i det nævnte Lovforslag. Men hvis de altsaa fastholder denne Bestemmelse, vil den kunne føre til de mest urimelige Resultater. Ved de periodiske Omvurderinger er der efter min Mening tillige et andet for Præsteembederne farligt Forhold, nemlig det, at en kommende Skattelovgivning, som lægger nye Skatter

over paa Jorden — det er efter min Mening i alle Tilfælde den eneste Maade, hvorpaa Jordværdien virkelig kan nedsættes —, vil bevirke, at disse forøgede Skatter, som lægges paa Jorden, ved næste Omvurdering af Jorden i kapitaliseret Form vil blive draget fra den sidst ansatte Jordvurdering, og dette vil føre med sig, at Præsteembederne kommer til at betale Skatterne paa disse Brug. Jeg ser ikke et Gran af Retfærdighed i, at Præsteembederne skal bære denne Byrde. Forholdet vil være det, at Ejerne af disse Brug fritages for de nye Skatter, og derved fremkommer der ogsaa en overordentlig stor Uretfærdighed overfor andre Jordbrugere, idet den Landmand, som sidder ved Siden af paa et tilsvarende Brug, som han ikke har faaet gennem Staten, kommer til at svare hele den forøgede Skat, der lægges paa Jorden. Saadanne Bestemmelser kan vi fra vor Side i alt Fald ikke gaa med til.

Ændringsforslag Nr. 11 til § 5, som ligeledes er stillet af Venstre, gaar ud paa, at Købesummen skal fastsættes af Ejendomsskyldraadene til en Værdi, svarende til den Pris, som en forstandig Køber maa antages at ville give for Ejendommen, saafremt denne henhørte til en middelstor Bondegaard. Denne Bestemmelse betyder for Præsteembedernes Vedkommende et betydeligt Plus fremfor Regeringsforslaget, men jeg maa meget beklage, at Mindretallet ikke har fulgt den samme Fremgangsmaade som i sit Ændringsforslag til Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug, hvor de foreslaar, at et Vurderingsraad eller en Kommission skal fastsætte Købesummen. Havde de gjort dette, vilde deres Ændringsforslag være faldet sammen med vort.

I Ændringsforslag Nr. 12 til § 6 glider dette Mindretal over i Flertallets Favn. Jeg vil haabe, det ikke maa befinde sig alt for ilde, naar det kommer til at hvile i denne Favn. Ganske vist siger Mindretallet, at det foreløbig kun vil gaa med til to Omvurderinger, men dette betyder efter min Mening, at Mindretallet er inde paa en Glidebane, og det vil ganske sikkert ogsaa komme til at gaa med til fortsatte og stadig vedblivende Omvurderinger, thi jeg kan ikke tænke mig, at dette Ændringsforslag bliver vedtaget. Det betyder praktisk en væsentlig Forringelse af Regeringsforslaget. Thi kun at ville gaa med til to Omvurderinger kan faktisk komme til at betyde, at den sidste Omvurdering falder paa det for disse Brug alleruhel-